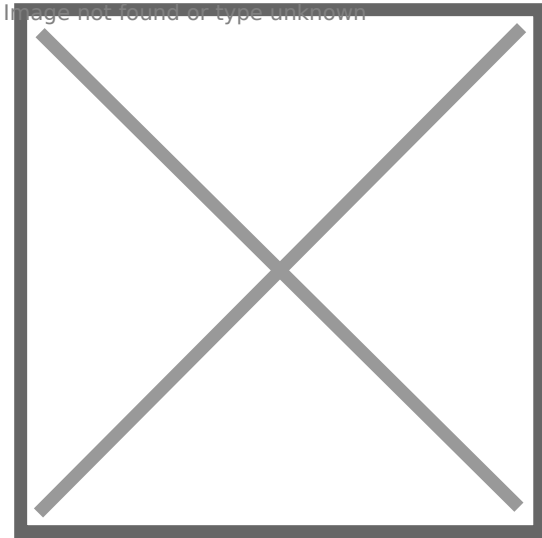


## Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων, Ο μοναχός, η πόρνη και το παιδάκι...

[/ Θαυμαστές διηγήσεις](#)



Άγιος Ιωάννη ο Ελεήμων Πατριάρχης  
Αλεξανδρείας.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Κάποτε έφτασαν στην πόλη Τύρο δύο μοναχοί, επιτελούντες αναμφιβόλως κάποια διακονία. Τον ένα από αυτούς, κάποια φορά που μετέβαινε σε έναν τόπο, τον ακολουθούσε μια πόρνη, ονόματι Πορφυρία, κρίζοντας:

- Πάτερ τίμιε, σώσε με, όπως κάποτε την πόρνη ο Ιησούς Χριστός.

Εκείνος δε, χωρίς να υπολογίσει τίποτε από τα ανθρώπινα, την έπιασε από το χέρι

και, κάτω από τα μάτια πολλών που τον έβλεπαν, εξήλθε διαμέσου της πόλεως.

Επομένως, μετά την ενέργειά του αυτή, διαδόθηκε παντού η φήμη ότι ο μοναχός εκείνος την Πορφυρία θα την έπαιρνε για γυναίκα του.

Λοιπόν, διερχόμενη η πόρνη εκείνη μαζί με τον μοναχό πόλεις και χωριά, βρήκε στο δρόμο της ένα βρέφος να κείτεται καταγής. Αμέσως έσκυψε και το πήρε φιλανθρωπώς στην αγκαλιά της, με σκοπό να το αναθρέψει.

Μετά από κάποιο χρονικό διάστημα έφτασαν Τύριοι στον τόπο που αυτοί διέμεναν και, μόλις είδαν το παιδί στην αγκαλιά της πόρνης, σαν να περιγελούσαν και να κατειρωνεύονταν τον γενναίο εκείνον άνδρα, τον μοναχό, έλεγαν προς αυτήν:

- Όντως, δεν έκαμες λάθος στον σκοπό σου· είναι πράγματι ωραίο το τέκνο σου που γέννησες από τον μοναχό.

Επανελθόντες δε αυτοί στην Τύρο, διέσπειραν παντού ότι η πόρνη εκείνη γέννησε παιδί από τον μοναχό, το οποίο διασώζει σαφώς τα χαρακτηριστικά του. Και βέβαια όλοι σχεδόν οι άνθρωποι είναι έτοιμοι να πιστέψουν στις υπόνοιες· και μάλιστα, όντας φαύλοι και μοχθηροί, μπορούν να έχουν και μέσα από τον εαυτό τους αφορμές στο να πιστεύουν τέτοια πράγματα.

Αμέσως λοιπόν, σαν από πολύ πλησίον παίρνοντας ως μάρτυρες τους εαυτούς τους, κατηγορούν τους άλλους με κάθε ευκολία, ενώ ταυτόχρονα θέλουν και επιθυμούν να εντρυφούν σε τέτοια νοήματα και λόγια και να έχουν και άλλους όμοιους σε μοχθηρία και φαυλότητα. Και έτσι μάλιστα επιδιώκουν να αποφεύγουν τις τύψεις της συνειδήσεως.

Ο μοναχός δε εκείνος κούρεψε την Πορφυρία, την περιέβαλε με το μοναχικό σχήμα, την μετονόμασε Πελαγία και την έβαλε σε γυναικείο Μοναστήρι να ησυχάζει.

Μόλις όμως προγνώρισε, διά θείου σημείου, το τέλος του επίγειου βίου του, την παρέλαβε από το Μοναστήρι και επανήλθαν στην Τύρο. Μαζί της ακολούθησε και το παιδί, το οποίο ήταν τότε σχεδόν εφτά ετών.

Η άφιξή τους διαδόθηκε στους πάντες, ότι δηλαδή η Πορφυρία με τον μοναχό άνδρα της επανήλθε στην Τύρο.

Έπειτα, επειδή αρρώστησε βαριά ο μοναχός και έβλεπε πλέον προς τον θάνατο, προσήλθαν για επίσκεψη πλείστοι κάτοικοι της πόλεως. Τότε ζήτησε και του έφεραν μπροστά στα βλέμματα όλων ένα θυμιατήριο γεμάτο με αναμμένα κάρβουνα. Πήρε λοιπόν το θυμιατήριο αυτό, έχυσε τα αναμμένα κάρβουνα πάνω

στο στήθος του και, εις επήκοον όλων, είπε:

- Ευλογητός ο Κύριος, ο Οποίος παλαιά τήρησε τη βάτο άφλεκτη. Αυτός ας είναι για μένα μάρτυρας πιστός ότι, όπως ακριβώς δεν άγγιξε και τα ιμάτια μου η καυστική δύναμη του πυρός, έτσι ούτε εγώ άγγιξα ποτέ μου γυναίκα καθ' όλα τα χρόνια της ζωής μου.

Ακούοντας τούτο οι παρόντες, εξεπλάγησαν όλοι τους και δοξολόγησαν τον Θεό, ο Οποίος γνωρίζει έτσι ολοφάνερα να δοξάζει τους κρυφούς θεράποντές Του.

Αυτά αφού έπραξε και είπε ο μοναχός εκείνος, παρέδωσε την ψυχή του στα χέρια του Θεού.

Για τον λόγο αυτό, τέκνα μου πνευματικά, είπε ο μακαριστός Ιωάννης ο Ελεήμων, σας συμβουλεύω όλους, να μην είστε εύκολοι προς κατάκριση. Και τούτο, διότι την αμαρτία εκείνου που στα φανερά πόρνευσε ή πλημμέλησε σε κάτι άλλο συμβαίνει να τη γνωρίζουμε· τη μετάνοια όμως που συντελέστηκε στα κρυφά, στην ψυχή του αμαρτήσαντος δεν την ξέρουμε. Πρέπει βέβαια να φοβόμαστε και τη Δεσποτική φωνή που λέγει: «Με το κριτήριο που κρίνετε, θα κριθείτε».

*Απόσπασμα από το βιβλίο «Βίος και πολιτεία Ιωάννου του Ελεήμονος», των εκδόσεων της Αποστολικής Διακονίας, σ. 164-166.*